

Nederland - Frankrijk

De belangrijke internationale wedstrijd tussen de golf-zeistallen van Nederland en Frankrijk zal dit jaar in ons land worden gehouden. Als datum en plaats zijn gekozen 13 Mei a.s. en de 18-holes course van de Utr. G.C. „De Pan“ te Huisster-Heide.

Zoals bekend leed het Nederlandsche equipe het vorig jaar in Frankrijk een groote nederlaag tegen het Fransche team, dat momenteel wel het sterkste landenteam van het Continent is. De Nederlandsche internationalen zijn er thans toe overgegaan een intensieve training aan dezen wedstrijd te doen voorafgaan, waarvoor de vier wedstrijden om den „Revue der Sporten“-beker zijn georganiseerd. Op 1 en 15 April a.s. vinden daarvoor de twee laatste wedstrijden plaats, waarvan één op de banen van „de Pan“. Wij zien na deze oefenmatches met vertrouwen het optreden van onze landslieden tegen de Franschen tegemoet.

Briefje aan Carry

Lieve, beste paps,

Ik heb zoo tenderend-knal nieuws voor je, want ik weet nu wat liefde op het eerste gezicht is, o lieve schat van een papa, ik heb m'n heele hart verloren, zoo maar ineens, hoe vind je het! Ik slenterde wat rond door de R.A.I. want ik had pas om 4 uur met Robby afgesproken en plotseling stond ik voor hem, we keken elkaar aan.... Ik trilde als een espenblad en ik voelde hoe het overal in me ging tintelen tot in de toppen van m'n teenen en ik wist ineens heel zeker, dat ik van hem hield, dat ik hem wilde overleven en nooit verliezen. O brave paps, wat een rare dochter heb je toch, wil je gelooven, dat ik wel zoo op klaarlichten dag met al die menschen er om heen voor hem op mijn knieën had willen vallen, maar ik zette mijn tanden op elkaar en zei tegen mezelf: niet idioot doen Carry-lief. Toen heb ik hem alleen maar, achter den rug van een dikke, oude dame om en zoo, dat niemand het zag, even geaaid. Is dat erg misdadig, paps, nee hè, en hij is zoo'n moes, zoo zacht en glad, je moet hem wel aaien. Ik had ontzettend veel lust om heel, béél dicht tegen hem aan te kruipen en te klappertanden van zaligheid.

Paps, ik moet hem hebben, ik ben zijn naam vergeten, maar hij komt nog geen duizend gulden en hij is glanzend groen gelakt, de kleine moes, dat schattige wagentje, waar ik verliefd op ben. Als ik een spaarvarkentje koop, krijg ik er dan gauw wat in! Dag, paps ik kan wel daniën.

CARRY

P.S. Ik heb die arme Robby helemaal vergeten.

De geest wordt vaardig!

De Sportredacteur Van De Volkscourant zit achter zijn bureau, rookt een pijp en peinst. Drie vingerdikke rimpels bewijzen, dat er achter zijn voorhoofdsbeent iets woelt en wart. De Grijsse Massa van D.S.V.D.V. is verbaasd in actie. Hier is geen helderziende noodig om te ontwaren, dat de inspiratie zéér na is.

De melk slaat op het moment van koken wit en schuimend uit den koker; het moment suprême bij de Grijsse Massa van D.S.V.D.V. vindt een anderen, intenser terugslag. Een hand grijpt een vulpen en slingert er een kort, fel artikelje uit:

(Revue der Sporten)

VOETBAL-ANARCHIE.

Het wordt helaas hoog tijd er met klem op te wijzen, dat het weer finaal verkeerd gaat op de Nederlandsche voetbalvelden.

Het is al weer enkele jaren geleden, dat dr. van Prooye zijn circulaire tegen ruw spel deed verschijnen. Daar is vermoedelijk wel eenige invloed ten goede van uitgegaan, maar die invloed blijkt op het oogenblik totaal uitgewerkt.

De laatste weken spreken duidelijke en trieste taal.

Bij Z.F.C.—A.D.O. gaf de Haagsche doelman een tegenstander schoppen in de zij.

Bij Z.V.V.—West-Frisia stompte de Enkhuizer doelvrediger een tegenstander met den bal in het gezicht.

Bij Alcides—Veendam kreeg een Veendammer van een Meppelaar een klap, hij werd van het veld gezonden en verdween onder de mededeeling aan den arbiter: „Ik krijg je straks wel!“

(Volkscourant)

VOETBAL-ANARCHIE.

(Na dezen forsch en inzet haalt D.S.V.D.V. diep adem en freewheelt verder).

Het is al weer enkele jaren geleden, dat dr. Van Prooye zijn circulaire tegen ruw spel deed verschijnen. Daar is vermoedelijk wel eenige invloed ten goede van uitgegaan, maar die invloed blijkt op het oogenblik totaal uitgewerkt.

De laatste weken spreken duidelijke en trieste taal.

Bij Z.F.C.—A.D.O. gaf de Haagsche doelman een tegenstander schoppen in de zij.

Bij Z.V.V.—West-Frisia stompte de Enkhuizer doelvrediger een tegenstander met den bal in het gezicht.

Bij Alcides—Veendam kreeg een Veendammer van een Meppelaar een klap, hij werd van het veld gezonden en verdween onder de mededeeling aan den arbiter: „Ik krijg je straks wel!“

(D.S.V.D.V. legt zijn scha..., zijn vulpen neer, knipoogt tegen zijn lijmpot en voegt nog twee zinnen aan zijn stukje toe).

Op de zuidelijke velden is het ook eenige keeren op vechten af geweest, waarbij we vooral denken aan de tweede klasse waar de wedstrijd A.A.C.—Juliana een onwaardig verloop heeft gehad.

Als circulaire niet helpen is er één maatregel: voetbalvleegs definitief en direct uit de voetbalgemeenschap! (D.S.V.D.V. stopt opnieuw zijn pijp en is tevreden over zichzelf).

VOETBAL

Wie gelijk heeft?

In de vorige Revue heeft onze redacteur Groothoff naast de meening van J. W. in de „Sportkroniek“ geuit, die van „Der Kicker“ geleegd. Dhr. W. beweerde, dat Ajax een zwaren strijd zal hebben te voeren voor het kampioenschap, omdat de andere districtskampioenen hun titel pas behaald zullen hebben na zoo zwaren strijd, dat ze er door gestaald zullen zijn voor de wedstrijden, die hun nog wachten. En „Der Kicker“ zegt, met betrekking tot het West-Duitsche kampioenschap, dat daar zoo hardnekkig om gevochten is, dat de winnaars bijna geraadbraakt waren, toen zij den strijd om het Duitsche kampioenschap moesten beginnen.

* * *

Dhr. Groothoff legde deze opmerkelijk verschillende meeningen naast elkaar en vroeg: Wie heeft gelijk? Een onschuldige vraag, waarbij wij even onschuldig aantekenden: De tijd zal 't leeren.

Nietwaar? Een eenvoudige van geest

praat hier niet verder, maar wacht het verloop van de kampioenscompetitie af. De heer W. is echter hoog in zijn vulpen geklauterd en schrijft:

„Dat dhr. Groothoff een goed bedoeld advies aan Ajax, om in de kampioenswedstrijden paraat te zijn, misvormt tot een wie heeft gelijk, is een journalistieke escapade, waarvan de logica ons ontgaat“.

Oef, onze blanke broeder W. is hier totaal gederailleerd.

Er werden twee standpunten uiteengezet, met de vraag welke het juiste is, met de vraag: Wie heeft gelijk?

Om daar op te antwoorden, zegt de Sportkroniekschrijver, zijn twee factoren noodig, die te vergelijken zijn. „Dit nu is hier niet het geval, omdat de Hollandsche mentaliteit zoo hemelsbreed verschilt met die der Duitschers“.

Mentaliteit. Het wordt zoo langzamerhand een vervelende gewoonte, te denken, dat degenen, die dat woord het eerste bezigt, aan de winnende hand zit. Maar de heer W. verschuilt er zich mee achter de rokken van tante.